

આંજે માટે ખાસો સનેડો

ચોપડી ૪

આંજે માટે ખાસો સનેડ ચોપડી મંજનીઉ વારતાઉ

- પનું ૩ વડી મિજબાનીજી વારતા
લુક ૧૪ : ૧૫-૨૪
- પનું ૬ કેળી રીતે પ્રાર્થના કઈ ખપે
માથ્થી ૬ : ૫-૧૫
- પનું ૯ ભેમાર બાઈ અને મરીવેલ છોકરી
માથ્થી ૯ : ૧૮-૨૬
- પનું ૧૩ લાઝરસ સજીવન થીએતો
થોહાન ૧૧ : ૧-૪૫
- પનું ૧૯ ઘુશ્મન ઘોસ્ત ભનેતો
પ્રે.કૃ. ૯ : ૧-૨૨
- પનું ૨૫ સચો ઘરમ
યાકૂબ ૧:૧૯ - ૨:૧૩
- પનું ૩૦ પ્રેમજો અરથ
૧ કોરીંથી ૧૩-૧૪:૧ અ

પેલા હી વાંચ્યો

ઈસુ અને ઈનીજે ચેલે વિસયજીઉં
કતરીઉક વધુ વારતાઉં હીતે ડિનેમેં આવઈયું અંઈ.
હી મળે વારતાઉં બાઈબલમંજાથી ગનેમેં આવઈયું અંઈ.
ઈશ્વર ઈસુ હોવા તેસે ઈની ઘણે
અદભુત કમ કયોં હો.
ઈની ઘણે માડુએકે સજા કયોં
અને માડુએકે ઈશ્વર વિશેજો શિક્ષણ ડિનો.
કેતરાક યહુદી આગેવાન,
ઈસુનું વિરુદ્ધ હોવા.
કારણ, ઈની શીખાએલા નિતીનિયમેં કના
ઈસુજો શિક્ષણ જુદો હો.
હીની આગેવાન ઈસુકે મારે વજેલા
અને મરણથંભતે જડે ડિનેજે માટે
સરકારકે ઘબાણ કયોં હોં.
પણ ત્રેં ડીં પોઆ
ઈશ્વર ઈસુકે સજીવન કયોં.
ઈસુ સજીવન ધ્યા પોય
ઈસુજી શકિતસે
ઈની જે ચેલે ઘણે અદભુત કમ કયોં
ઉની દરેક જગ્યાતે વંઝીને
ઈસુ વિસયજી વારતા પ્રગટ કયોં
ઈસુ વિસયજી વધુ વારતાઉં પંજઈ ચોપડીમેં
આંકે વાચેલા મલનીઉં.

૧ વડી મિજબાનીજ વારતા

ઈસુ હકડો ડીં હકડેં યહુદી આગેવાનજે ઘરે ખાધેલા વ્યા.
ઈની ખાધેલા વેઠેલેમંજાનું હકડે માડુ ચ્યો.

“ઈશ્વર રાજા તરીકે અચીંઘા તેર

ઈની ભેરા ખેઘલ

કેળા બોરાજ સુખી હુંઘાં.”

ઈ સુણી ઈસુ ઉન માડુસે ઠી ગાલ કયોં.

“હકડે માડુ

હકડીવાર વડી મિજબાની કે.

ઈન ઘણેકે આમંત્રણ ડિને.

મિજબાનીજે ડીં

ઈન પંઠજે નોકરકે હલાંચ

અને મેંમાણેકે ચઈ હલાંચ

“મળે તૈયાર આય,

ખાધેલા પઘાર્યો.”

પણ ઉ આયા ન.

ઉલ્ટો ન અથે માટે ઉ બાના વતાયણ લગા હોવા.

હકડો મેંમાણ ચેં,

“મું હેવરજ ખેતર ખરીઘો આય,

અને મુંકે ઉ નેરેલા વંઝણું આય,

તેંસે આંઉ અચી સગઘોસ ન.”

બે મેંમાણ ચેં,

“મું પંજ જોડ ઢગા વકાંઘા ગન્યા અંઈ,

અને મુંકે ઉનીકે કસી નેરણાં અંઈ,

તેંસે આંઉ અચી સગઘોસ ન”.

ત્રેં ચેં,

“મું હેવરજ લગન કયા અંઈ,

તેંસે આંઉ અચી સગઘોસ ન.”

નોકર પાછો વ્યો,

અને પંઢજે શેઠકે હી મળે ગાલીઉં ચેં.

તેંસે શેઠ બોરાજ ક્રોધસે ભરાણા.

“ઉની પંઢજે નોકરકે ચ્યો,
 ‘હેવરજો શેરમેં વંઝ,
 અને ગરીભ, અપંગ, અંધા
 અને લુલા, લંગડા હીતે કોઠે અચ.’
 નોકર વ્યો - વંઝીને ઈજ કે.

પોચ ઈ શેઠ વટે પાછો આયો, અને ચેં,
 મું આંજી આગ્ના પરમાણે કયોં આય,
 છતાં હનાં ઘણે માડુએંજે માટે જગા આય.’
 તેર શેઠ નોકરસે ચ્યોં
 ‘તું ખેતરમેં વંઝ’
 અને ઉતાનું પણ માડુએંકે
 આગ્રહ કરેંને મિજબાનીમેં તેડે અચ.
 આંઉં મુંજો ઘર મેમાણેંસે ભરાજી વંઝે એળો ઈચ્છીયાંતો.
 પણ મું જેકે પેલા આમંત્રણ ડિનો હો
 ઉનમંજાનું કોચ પણ
 મું તૈયાર કરાયલ વાનગીઉ
 ચાખે સખધો ન.”

૨ કેળી રીતે પ્રાર્થના કર્ષ ખપે

હકડો ડીં ઈસુ પંઢજે ચેલેંકે

પ્રાર્થના વિષયમેં સખાઈઘા હોવા.

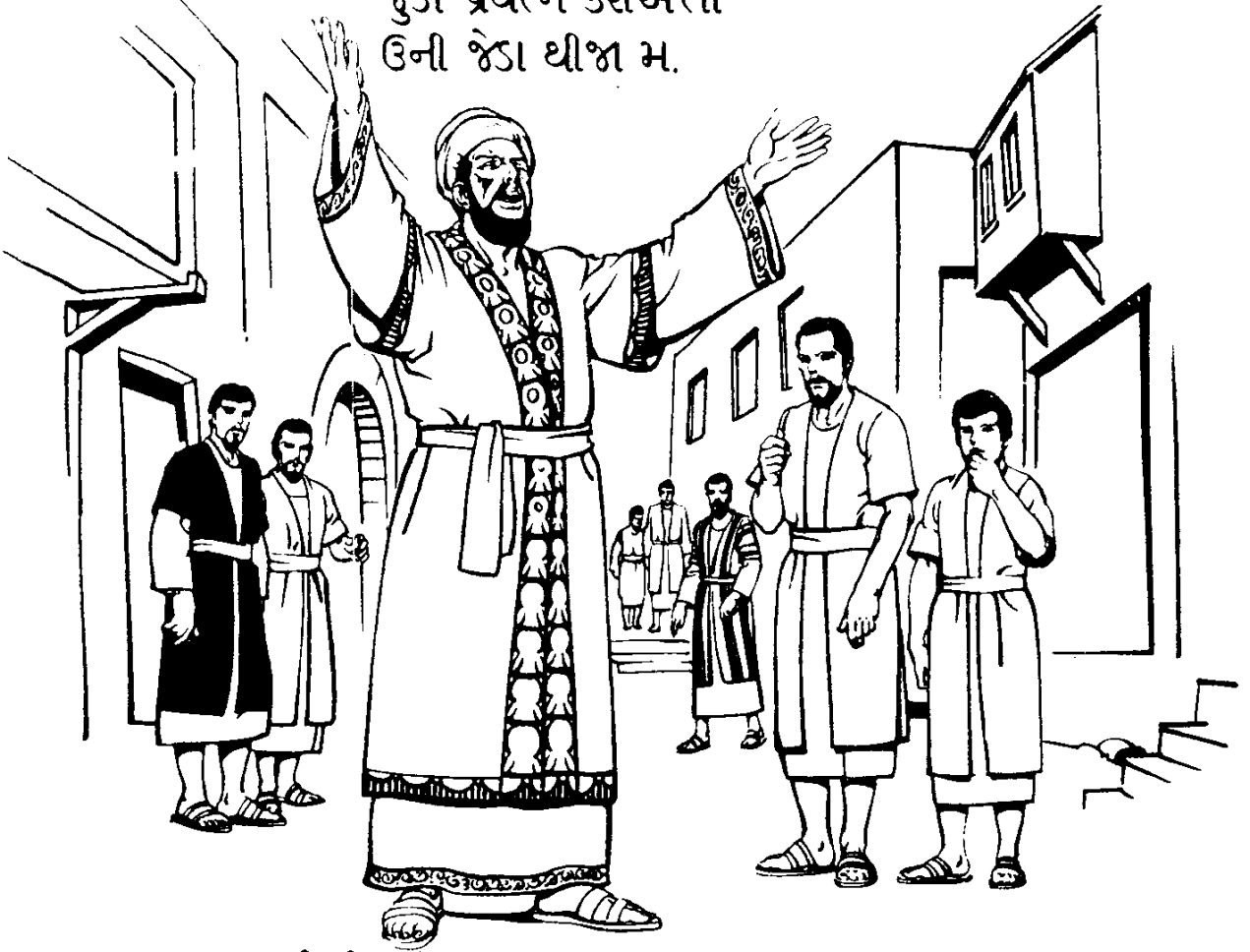
ઈસુ ઈનીકે ચ્યો:

“આઈ પ્રાર્થના કર્યો તેર,

જાહેર મેં માડુએ સમક્ષ દેખાડો કરેલાય

જુકો પ્રયત્ન કરીએંતા

ઉની જેડા ધીજા મ.

માડુ આંકે નેરીએં તેંજે માટે

ભગતીસ્થાનેમેં અને શેરીજો જે નાકે

ઉમા રહીને પ્રાર્થના કે જો ઉનીકે ગમેતો

આંઉ આંકે યાંતો

ઉ જુકો દેખાડો કરીએંતા

તેંજો હકડો માંત્ર ભઘલો

બેંજે વખાણેમેં ઉનીકે મલી ચુકયો આય.”

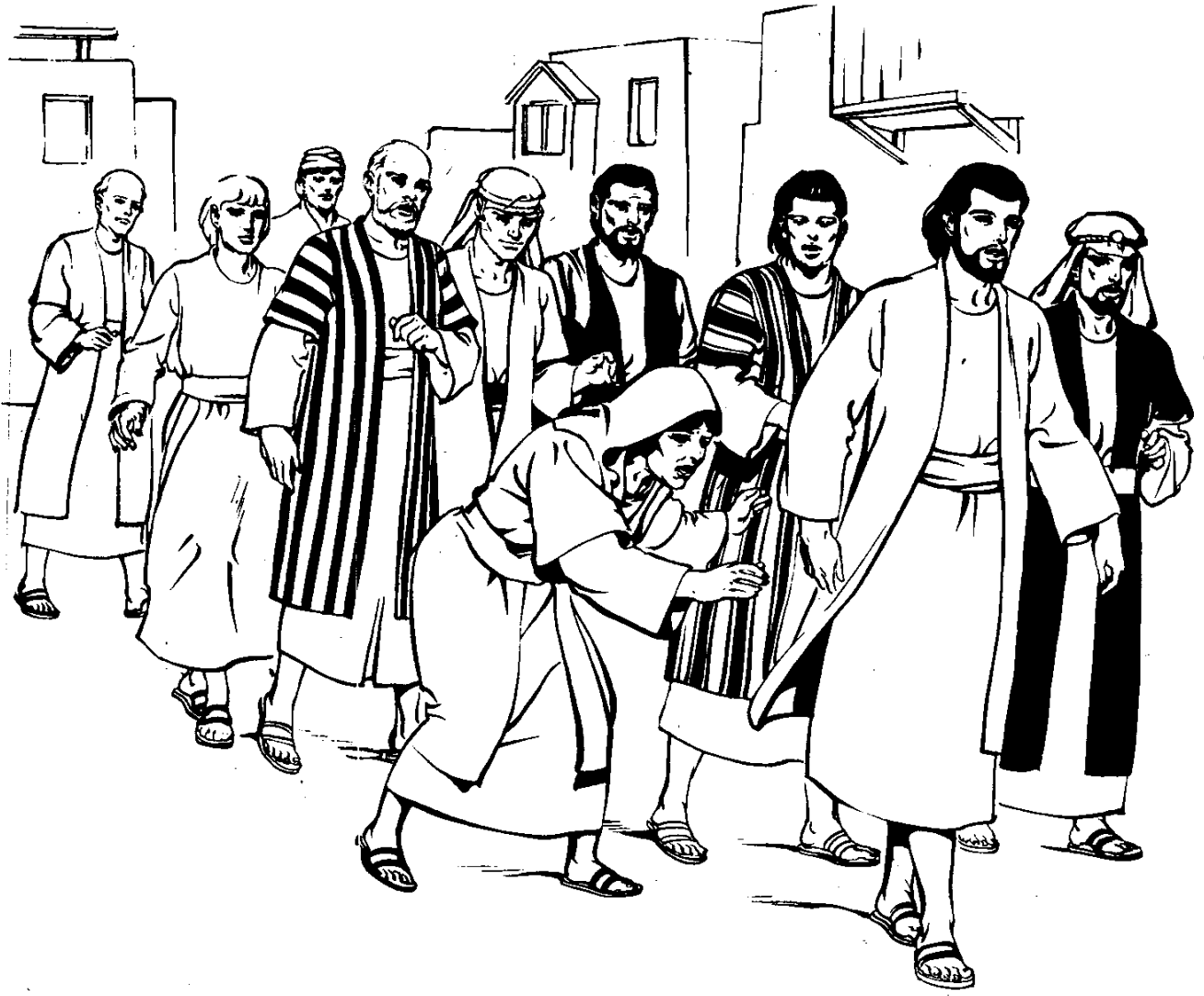
પણ આંઈ પ્રાર્થના કર્યો તેર
આંજ ઓરડીમેં વંઝો,
બારણું ભંધ કર્યો
અને આંજ અદૃશ્ય ઈશ્વર બાપાકે પ્રાર્થના કર્યો.
જો આંઈ એળો કરીંઘા ત,
બ્યો કોથ નેરે ન સગે તેર
આંકે નેરીંઘલ ઈશ્વર બાપા તેંજો ભઘલો ડીંઘા
આંજ પ્રાર્થનામેં
અરથ વગરજો લપલપાટ કરીજા મ.
ઈશ્વરકે ન ઓળખીંઘલ માડુ એળો કરીએંતા.
કારણ કે ઉં મંઝેતા કે
જો ઈનીજ પ્રાર્થના લમી હુંઘી
ત ઉ સુણેમેં અચીંઘી.”

આંકે લમી લમી પ્રાર્થનાઉં કેજી જરૂર નાય.
 કારણ, આઈ મંગો તે પેલાં
 આંકે કુરેજી જરૂર આય તેંજી આંજેપિતાકે ખબર આય.”
 આંકે કેળી પ્રાર્થના કરણી ખપે
 તેંજો દી હકડો નમુનો આય.
 ‘આકાશ મંજજા અસાંજા પરમપિતા
 આંઈ હેકલાજ ઈશ્વર અયો!
 મળે આંજી ભગતી કરીએ.
 આંઈ પ્રભુ અયો! મણી માડુએ મથે
 આંજી આંણ પવરતો.
 તેંસે જી સરગમેં ધીએતો તીં
 દીન પૃથ્વી મથે પણ
 આંજી ઈચ્છા પુરી ધીએ.
 અસાંજી રોજજી માના અસાંક ડિયો.
 અસાંજે અપરાધીએં કે
 અસીં માફ કરીંઉતા તીં
 અસાંજા અપરાધ અસાંકે માફ કરયો.
 કપરે કસોટી કાળમેં
 અસાંકે આં પ્રત્યે વફાદાર રખો
 અને શેતાનસે અસાંકે ભચાયો.’
 જો આંજો અપરાધ કરીંઘલ કે આઈ માફી ડીંઘા
 ત સરગમંજજા પિતા આંકે પણ માફી ડીંઘા.
 પણ જો આંઈ બેંકે માફી ન ડીંઘા
 ત આકાશમંજજા આંજા પરમપિતા આંકે
 પણ માફી ન ડીંઘા.”

3 ભેમાર બાઈ અને મરીવેલ છોકરી

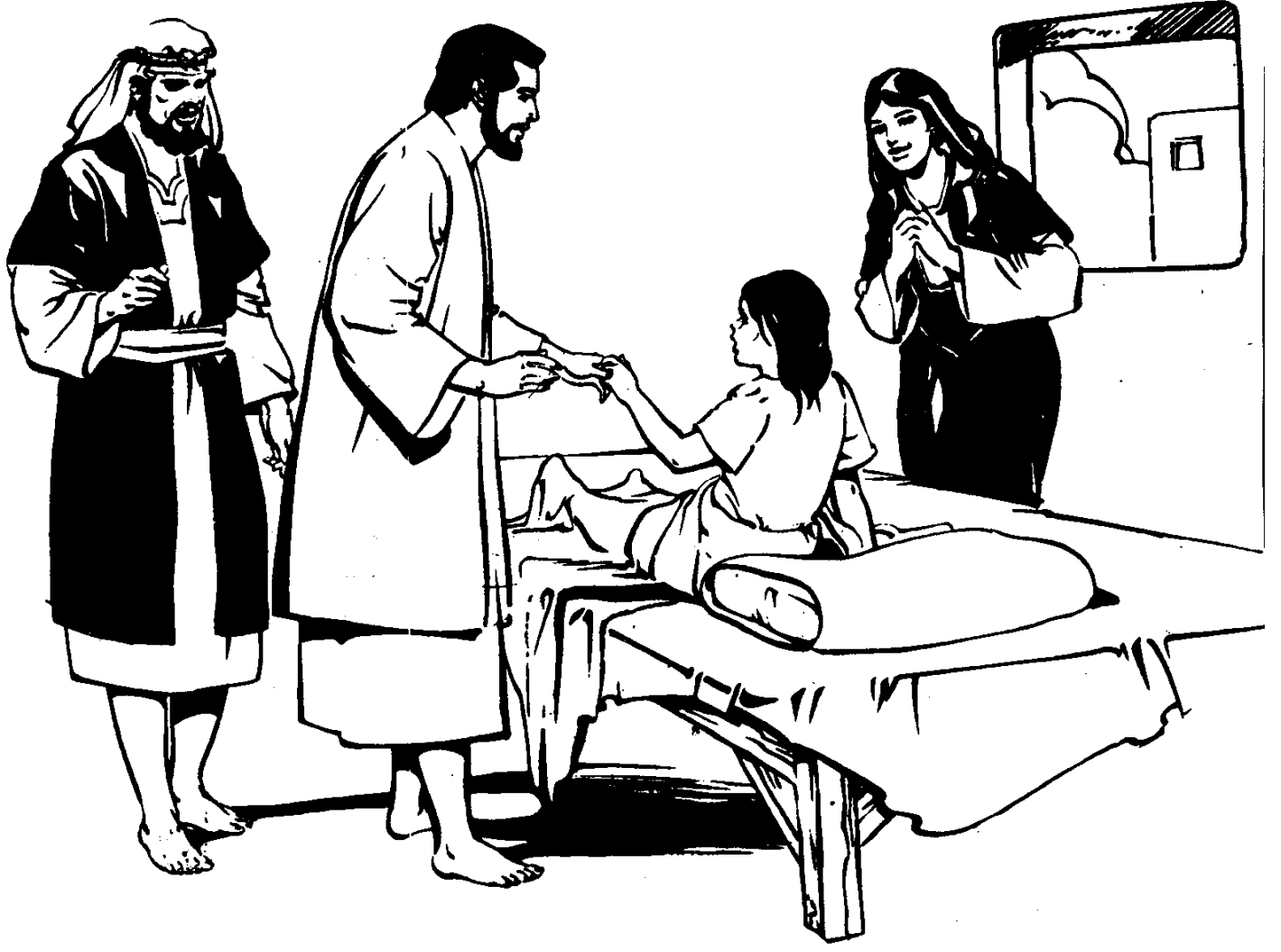
હકડો ડીં ઈસુ સીખાઈઘા હોવા એજોમેં
યહુદીએજા હકડા આગેવાન આયા અને ચ્યોં,
“મુંજ ઘી હેવરેજ મરી વઈ આય.
પણ જો આંઈ અચો,
અને ઈન મથે આંજો હથ રખો
ત મુંકે ખાતરી આય કે ઈ સજીવન થીંઘી.!”
તેંસે ઈસુ ઉથ્યા,
અને ઈનીજે ચેંલે ભેંરા ઉન માડુ ભેરા વ્યા.
ઈસુ રસ્તે હલંઘા હોવા,
તેર હકડી બાયડી પણ ઈની પુઠિયા પુઠિયા હલણ લગી.
હીન બાયડીંકે બારો વરેથી લોહીવાજો રોગ થ્યો હો.

ઈ પુઠિયા પુઠિયા વેંઘી હુઈ
 તેર ઈનજે મનમેં ઘ્યોં,
 “જો આંઉ માતર ઈનીજે ઝભ્ભે કે અડકાં
 ત હેવરજોજ સજી થઈ વંઝા.”
 પોય ઈસુજી પુઠિયા અચી
 અને ઈનીજે ઝભ્ભેજી કોરકે અડઈ.
 ઈસુ પાછા ફરીને
 ઈ બાયડીકે નેયોં અને ઈનકે ય્યોં,
 “દીકરી! હિંમત રખ,
 ઈશ્વર મથે તોજે વિસવાસે
 તું સાજી થઈ વઈ અંઈએ.”
 અને ઉનજ પલમેં ઈ બાયડી સજી થઈ વઈ.

છેવટ, ઈસુ યહુદી અધિકારીજે ઘરે અચી પુગા.
 ઈની ઉત્તે વિલાપગીત ગાંઈઘલ અને બેંકે નેચો
 ઉ ઘાંટા પાડીને રાજારોજ કરીંઘા હુવા.
 ઈસુ ઉનકે ચ્યો
 “આંઈ મજે બાર નકરો!
 છોકરી મરી વઈ નાય.
 ઈત ફકત નંધરમેં આય.”
 માડુ ઈસુજી ગાલકે ખલી કઢયો
 અને ઘરનું બાર વ્યા.

પોય ઈસુ છોકરીજે ઓરડેમેં વ્યા.
અને ઈનજો હથ ઝલ્યોં.
હકડે ઘઝ સજીવન થઈને વઠી થઈ.
દેશજે ઈન ભાગમેં મળેજ
ઈ સમાચાર પ્રસરી વ્યો.

૪ લાઝરસ સજીવન થીએતો

યહુદિયા જિલ્લેમેં

બેથાની નાલેજે નગરમેં લાઝરસ નાલેજો માડુ
રોંઘો ઈ.

ઈનીજઈં માર્થા અને મરિયમ બ ભેણું હુંઈયું.

ઉની ભેરો ઈ રોંઘો ઈ.

હકડો ડીં લાઝરસ માંઘો થ્યો.

તેર ઈ ભેણે ઈસુકે સમાચાર હલાયો,

“ખુશ, આંજો વહાલો લાઝરસ માંઘો આય.ટં”

ઈસુકે સમાચાર મલ્યા તેર ઈ બોલ્યા,

“લાઝરસ માંઘો આય, પણ ઈ મરઘો ન.

માડુ ઈશ્વરજે પરાક્રમ વિષે જાણે

અને ઈશ્વર પુતરકે મહિમા ડીંએ ઈનજે માટે

લાઝરસકે માંદગી આવઈ આયે.”

ઈસુ લાઝરસ અને ઈનજ બીં ભેણે મથે

ઘણે જ પ્રેમ રખંઘા ઈવા.

છતાં લાઝરસ ભીમાર આય એળો સુણે પોઆ
ઈસુ જતે હોવા ઉતે બડીં વધુ રોકાજી રયાં.
પોય પંઢજે ચેલે કે ચ્યોં,

“હલો, પાં યહુદિયા પાછા હલો.”

ચેલે ચ્યોં, “ગુરુજી”

અંઝા થોડેક સમય પેલા ત

આંકે ઉતેજે યહુદીએ પથ્થરેંસે મારે વંઝેલા મંગઘા હોવા.

છતાં, ફુરેલાય આંઈ ઉતે પાછા વંઝેલા ઈચ્છીઓતા?

ઈસુ ઈનીકે ચ્યોં,

“પાંજો ભાઈબંધ લાઝરસ નંધરમેં જ સુમી રચોં આય.

આંઉ ઈનકે ઉતે જાગાલાય વંઝાતો.”

ચેલે જામાભ ડિનો.

“પ્રભુ, જો ઈ માતર નંધરમેં જ સુમી રચોં હુઘો

ત ઈ સજો થઈ વેઘો.”

ઈસુ એળો ચેલા મંગઘા હોવા કે

“લાઝરસ મૃત્યુ પામ્યો આય.”

પણ ઈનીજા ચેલા એળો સમજયા કે,

ઈસુ લાઝરસજી સાધારણ નંધર વિષયજી ગાલ કરીંએતા.

હી કારણસે ઈસુ ફરી ઈનીકે ચ્યોં,

અને ચોખેચોખો જણાયેં,

“લાઝરસ મરી વ્યો આય.

પણ આંઉ ઉતે ન હોંસ તેંજો મુંકે આનંધ આય.

કારણ કે હાણે જુકો ભનઘો તેં સેં મું મથેજો આંજો વસ્વાસ

દૂઢ થીંઘો.

હલો પાં ઉન વટે હલો.”

થોમા, જુકો “જોડિયો, પણ ચોંવાંઘો હો.

ઉન બેં ચેલેકે ચેં,

“પાં કદાચ ઉતે માર્યા વેંઘાસું,
 છતાં પણ ઈની ભેરા હલો.”
 ઈસુ બેઘાનીમેં આયાતેર
 ઉન નેરેકે લાઝરસકે કબરમેં દટે
 ચાર ડીં થઈ વ્યા અંઈ
 બેઘાની યરૂશાલેમથી ત્રે ખણ કિલોમીટર છેટે આય.
 યરૂશાલેમથી ઘણે યહુદી મરિયમ અને માર્યા કે
 મલેલા ને ઘિલાસો ડિનેલાય આયા હોવા.
 જડે માર્યા સોંચકે ઈસુ આયા અંઈ,
 તેર ઈ ઈનીકે મલેલા વઈ.
 પણ મરિયમ ઘરે જ રઈ.
 માર્યા ઈસુકે ચેં,
 “પ્રભુ, જો આંઈ હીતે હોવા
 ત મુંજો ભા મરણ પામ્યો ન હો.
 પણ આંઈ જાણાતીકે હેવરજો પણ
 ઈશ્વર વટે આંઈ જડીં ડીં મંગઘાસે આંકે મલંઘા.”
 ઈસુ ચ્યાં, “તોજો ભા પાછો સજીવન થીંઘો.”
 માર્યા જભાભ ડિને,
 “આંઈ જાણાતી કે ઘુનિયાજો અંત અચીંઘો તેર
 ઈ પાછો સજીવન થીંઘો.
 અને તેર મરેલા મળે પણ સજીવન થીંઘા.”
 ઈસુ ઈનકે ચ્યો,
 “જીવન ડીંઘલ આંઈ અઈયા
 અને મરેલેકે પણ સજીવન કંઘલ પણ આંઈ અંઈયાં
 મું મથે સરઘા રખઘલ જોકે મરી વેંઘો તો પણ ઈ સજીવન
 થીંઘો.
 અને મુંજો સરઘા રખંઘલ કોય પણ જીવંત વ્યકિત
 કડે પણ મરઘોન.

કુરો તું ઈ મંઝેતી?
 માર્થા જમાલ ડિને; “હા, પ્રભુ,
 આંઈ મંઝાતી કે આંઈ ઈશ્વરજા પુતર અથો
 ઘુનિયામેં હલાય માટે જુકો મુકિતદાતાજો
 ઈશ્વર વચન ડિનોં-અથોસે આંઈ અથો.”
 હેજો ચઈને ઈ પાછી ઘરે વઈ.
 અને મરિયમકે બોલાયને ચેં,
 “ગુરુજી, અચીં વ્યા અંઈ.”
 મરિયમ સોંચ તે ઈ ઉથીને
 તુરત જ ઈસુકે મલેલા વઈ.
 ઈસુ અઝાં માર્થા ઈનીકે મલઈ હુઈ ઉન સ્થાળ તેજ
 હોવા. હી સ્થાળ નગરનું થોડે છેટે હો.
 જડે મરિયમ ઘરેથી વંઝેલા નકરઈ
 તેર ઈનકે ઘિલાસો ડીંઘલ ચહુદી
 ઈન પુઠિયા વ્યા.
 ઈની મંઝોકે ઈ કભર મથે રુનેલા વંઝેતી.
 ઈસુ જતે હોવા ઉતે મરિયમ આવઈ

અને તુરત જ ઈનીકે પગે પઈ.
 ઉન ચે, “પ્રભુ,
 જો આંઈ ઈતે હોવા
 મુંજો ભા મરી નવ્યો હો.
 મરિયમ અને ઈન ભેરા અચીંઘલ યહુદી રુંઘા હોવા.
 હી મળે નેરેને ઈસુજો ઈયુ ભરાજી રયો.
 મરિયમ મથે ઈનીકે ઘણે દયા આવઈ.
 ઈસુ ઈનીકે પુછયો,
 “આઈ ઈનકે કીતે દફનાયા અયાં?”
 ઉની ચ્યો, “પ્રભુ, અચો નેચો.”
 ઈસુ રુઈ પ્યા.
 જડે યહુદીએ હી નેચો તેર ઉની ચ્યો,
 “ઈનકે ખરેખર લાઝરસ પરતે સચો પ્રેમ હો!
 પણ ઈની મંજજે કેતરેક ચ્યો,
 “જુકો માડુ અંઘે કે ડસંઘો કરે સચ્યો,
 ઈ લાઝરસકે ચોકકસ મરઘો અટકાય સચ્યો હો.
 કબરતે વેંઘા હોવા તેર
 ઈસુ ફરી ઉનોં નિસાકો વઘોં.
 ઈ હકડી ગુફા હુઈ અને ઈનજે મોં અગિયા
 પથ્થરજી વડી શિલા રખલ હુઈ.
 ઈસુ આદેશ ડિનો.
 “શિલા હટાય ગનો.”
 પણ માર્થા ચે,
 “પ્રભુ, ઈનકે દફનાયકે ચાર ડીં થઈ વ્યા અંઈ.
 હાણેત ગંઘ અચીંઘી.”
 ઈસુ ઈનકે ચ્યો, મું તોકે નતો ચ્યો,
 કે જો તું મથે સરઘા રખનીંએ
 ત ઈશ્વર કેતરા મહાન અંઈ ઈ નેરનીએ.
 તેર ઉની શિલા હટાયો.

ઈસુ ઉચેં નેયોં અને ચ્યોં,
 “પિતાજી, આંઈ મુંજો સોઆં અયાં માટે
 આંઉ આંજો એસાન મંઝાતી
 આંઉ જાણાતો કે આંઈ હંમેશા મુંજો સુણોતા.
 પણ આંઉ દીતે ઉભેલે માડુએંજે માટે દી ચાંતો.
 જેસે આંઈ મુંકે હલાયા અયાં એળો ઈ મંઝે.”

ઈતરો ચઈને
 ઈની વડે સડસે રાડ વઘો.
 “લાઝરસ, બાર અચ.”
 લાઝરસ બાર આયો
 ઈનજા હથ અને પગ કફનજે કપડેસે વિટાયલા હોવા
 અને ઈનજે મોં મથે રૂમાલ વિટાયલો હો.
 ઈસુ ઉતે ઉભેલ માડુએંકે ચ્યોં,
 “કફનજા કપડાં છોડે વજો
 અને ઈનકે વંઝણ ડિયોં”
 મરિયમજી મુલાકાતે અથેલા ઘણે યહુદીઓએ
 ઈસુ જુકો કયોં હો સે નેયોં
 અને ઉની મુકિતદાતા તરીકે ઈનકે સ્વીકાર્યોં.

૫ ધુશ્મન ઘોસ્ત ભનેતો

શાઉલ નાલેજો હકડો માડુ પ્રભુજે ચેલેં કે ઘિકકારીંઘો હો.
ઈ ઈની મણીજી હત્યા કરેલા મંગતો હો.
તેંસે ઈ યરૂશાલેમમેં યહુદીએ જે વડે પુરોહિતે વટે વ્યો,
અને દમસ્કજા યહુદી મથે કાગર
લખી ડિનેંલાય માંગણી કંઈ
ઈ દમસ્ક શેરમેં ઘારેસે કરી સગે
ઓળો અધિકાર ઈન કે મલ્યો હો.
ઓળો ઈન શેરજા યહુદી જાણે ઓળો ઈ ઈચ્છાઘો હો.
પ્રભુજે ચેલે કે શોઘે કહેલા
દમસ્ક વંઝેલા વિચારીઘો હો.
અને બાઈ માડુ સહિત મણીજી ઘરપકડ કરેને
ઈ ઉનીકે યરૂશાલેમ ગની અચે અને ઉતે
ઈનીકે શિક્ષા કરે સગે.
પત્ર ગની શાઉલ દમસ્ક વંઝેલા ઉપડયો
ઈ શેરજી નજીક આયો.
તેર અચાનક આકાશમંજાથી પ્રકાશજો
ઝબકારો ઈનકે ઘેરે વરયો.
અને ઈ જમીન મથે છણી પ્યો.
ઉતેજ ઈનકે હકડી આકાશવાણી સોંએમેં આવઈ :
શાઉલ, શાઉલ, મુંકે કેદમેં પુરેલા અને
મારી વજેલા તુ કીં આતુર અંઈએ?”
શાઉલ પુછે, “પ્રભુ, તું કેર અઈયે?”
જમાભ મલ્યો,
“જેકે તું મારે વજેલા ઈચ્છીએ તો
સે, આંઉ ઈસુ અઈયા.”

પાંચ વધુ વાણી થઈ.

“ઉભોથી, અને શેરમેં વંઝ

ઉત્તે તોકે કુરો કરણોસે તોકે ચેમેં અચીંઘો.”

શાઉલ ભેરા મુસાફરી કરીંઘલ માડુ

થોભી રચા હોવા

પણ ઉ સ્તબ્ધ થઈ રચા

અને કીં પણ કુછી સગ્યા ન.

ઉની સડ ત સોંચ

પણ કુંછઘલકે કસીં સગ્યા ન.

શાઉલ ઉભો થ્યો અને ઈન અખીં ઉઘાડે,

પણ ઈ કીં પણ નેરે સગ્યો ન.

તેંસે ઈનજા સાથીદાર ઈનજો હથ જલેને

દમસ્કમેં ઈનકે દોરે વ્યા.

ત્રે કીં સુઘી ઈ નેરે સગ્યો ન.

ઈન કી ખાંઘે ક પીઘે ન.

ઈન દરમ્યાન અનાન્યા નાલેજો હકડો જણ પ્રાર્થના કરીં ઘો હો.
 ઈ દમસ્ક મંજાની પ્રભુજે ચેલે મંજો હકડો હો.
 ઈનકે પ્રાર્થનામેં પ્રભુજો દરશન ધ્યો.
 પ્રભુ ઈનકે ચ્યોં,

“અનાન્યા, તૈયાર થી.

અને સીઘી શેરીમેં અચેલ યહુદાજે ઘરે વંઝ
 ઉતે વંઝ તેર

તાર્સસ શેરમંજાથી આવેલ શાઉલ નાલેજો હકડો માડુ
 વિસે પૂછપરછ કરીજ.

ઈ હીન ટાણે પ્રાર્થના કીરયો આય.

અને તું ઉતે વંઝીને ઈનજે મથે હથ રખેંતો
 અને ડસંઘો થીએતો.

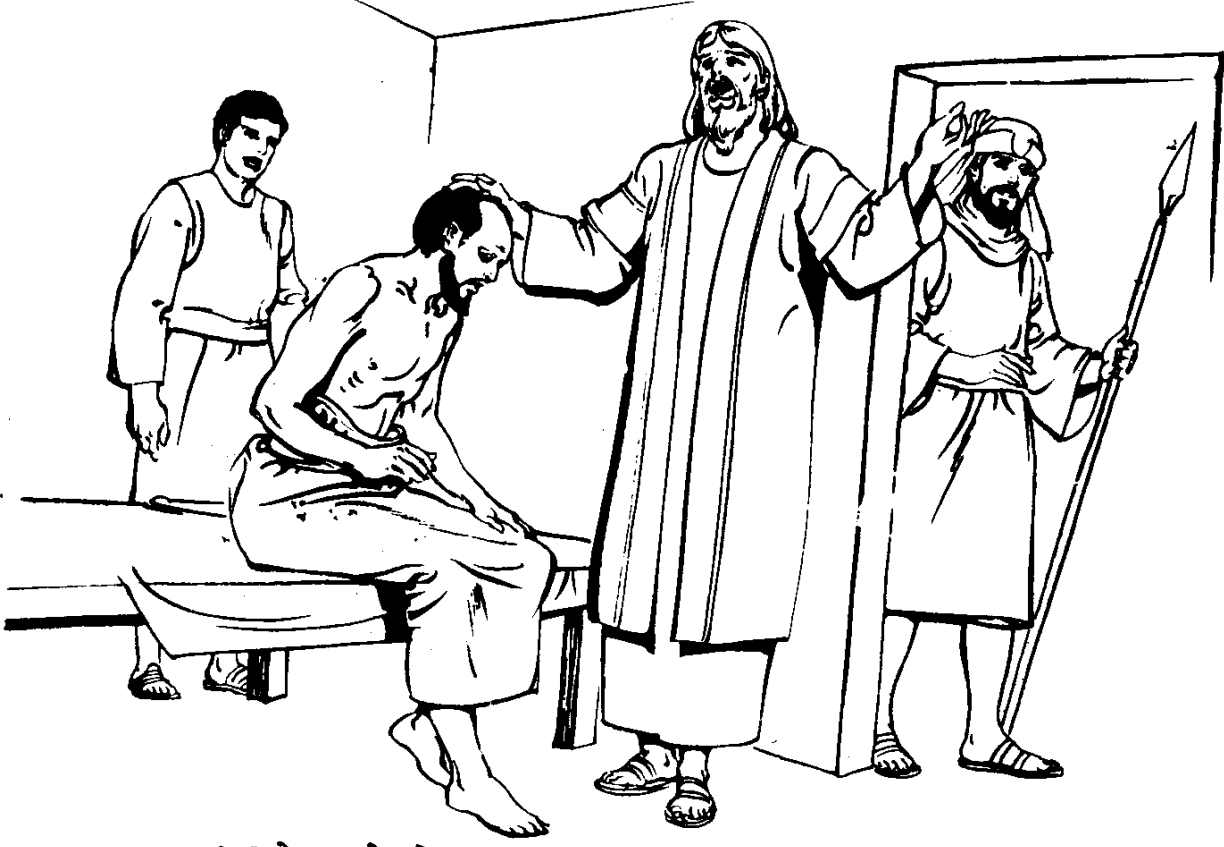
એળો દર્શનમેં ઈ ડિઠો આય.”

અનાન્યા જમાલ ડિને.

“પ્રભુ, યરૂશાલેમમંજાની આંજે ચેલે મથે
 ઈન્ક માડુ જુકો જુલમ ગુજારે આય
 ઈનજે વિસે ઘણે માડુએ મુંકે ચ્યોં અયોં.

ઈતે દમસ્કમજાથી પણ આંજે ચેલેજ
 ઘરપકડ કેજ પરવાનગી યરુશાલેમજા
 યહુદી પુરોહીતે ઈનકે ડિનો અયોં.
 પણ પ્રભુ અનાન્યા કે ચ્યોં,
 “ઉન વટે વંઝ
 કારણ, મુંજ સેવા કરેલાય મું ઈનકે
 પસંદ કયો આય”
 રાજાએ વટે અને બિનયહુદીએ વટે
 અને ઘણે યહુદીએ આગળ ઈ
 મુંજે વિષયજી ગાલ કરીંઘો.
 મુંજ ખાતર ઈનકે જુકો જુકો વેઠણો પોંઘો
 સે આંઉ પંઢ ઈનકે દર્શાઈઘોસે.”
 તેસે અનાન્યા પ્રભુજે ચેં પરમાણે કેં
 અને સીધી શેરીમેં આવેલ ઘરે વ્યો.

ઈ ઉતે પુગો તેર
 ઈન શાઉલ મથે પંઢજો હથ રખેં અને ચેં,
 “ભા શાઉલ,
 પ્રભુ ઈસુ પંઢ મુંકે ઈતે હલાયોં અથોં
 ઈન શેરમેં અચીંઘે મારગમેં જે તોકે દર્શન
 ડિનું હો સે ઈજ આય.
 તું ફરી ડસંઘો થીંએ અને પવિતર આત્માકે
 સંપુરણ આઘીન થીંએ
 તેજે માટે ઉની મુંકે હલાયો અથોં.”
 ઉન જ ક્ષણે
 શાઉલજ અખીંએમંજાથી પડા ખરી ધ્યો
 અને ઈ ફરીથી ડસંઘો થ્યો,
 ઈ ઉભો થ્યો અને ઈનકે બાપ્તિસ્મા
 ડિનેમેં આયો.
 પોય ઈન ખોરાક ગને અને ઈનમેં
 સગતી આવઈ.

તે પોઆ શાઉલ દમસ્કમેં થોડા વધુ ડી
 પ્રભુજે ચેલે ભેરો રયો.
 ઉતે યહુદીએજો ભજનસ્થાનમેં ઈ ઘણેવાર વેંઘો હો
 અને ઉતે માડુએકે ચોંઘો હો
 “ઈસુ ઈશ્વરપુત્ર અંઈ.”
 ઈનજો સુણાઘલ આશ્ચર્યચકિત થઈ વ્યા.
 અને હકડે બેંકે ચોણ લગા,
 “યરૂશાલેમમેં ઈસુજે ચેલેજી હત્યા કંઘલ
 સે ઈજ માડુ આય.
 હા, ઈજ
 ઈસુજે ચેલેંજી ઘરપકા કરેલા અને
 ઈનીકે પાછા યરૂશાલેમ ગની વંઝેલા આયો હો.
 જેસે પુરોહીત ઉતે ઈનજોં ન્યાય કરીએં
 અને ઈનકે શિક્ષા કરીએં.”
 પણ શાઉલ જોરદાર રીતસેં શિખાયણ લગો.
 ઈસુ ઈજ ઈશ્વર વટા અચેલા વચનજા મુક્તીદાતા અંઈ
 સે ઈન ઉતે યહુદીએ અગિયા ખાસી રીતે પુરવાર કે.
 ઉનીમંજાનું કોય ઈનજી દલીલજો જમાભ ડંઈ સગ્યો ન.

૬ સચો ઘરમ

યાકુબ નાલેજો ઈસુજો હકડો ચેલો હો.
ઈન કેતરાક જુના ખ્રિસ્તીએકે લખેલા
હકડે પતરજો થોડોક ભાગ હીતે ડિનો આય.
મુંજા વલા ભાઈબંધ હી યાદ રખો.
હરેક જણેં સુણેલા શીખણું ખપે.
જલ્દી ગુસ્સે ન થીણું,
અને હકડેઘમ ઉતાવળસે કુંછણું ન.
આંઈ ખાસા કમ કરયો એળો ઈશ્વર ચાહીએંતા
પણ ગુસ્સે થેંસે આંઈ ખાસા કમ કરે
સગધા ન.
તેંસે, પ્રત્યેક કુટેવમંજાનું મુગ્તી ગનો;
અને દુષ્ટતા આચરેજો ભંધ કરયો.
ઈશ્વરકે આઘીન થીઓ
અને ઉ જુકો ચાહેતો સે કરયો.
આંઈ હી ગાલ્યુ જાણોતા.
કારણ, ઈશ્વરજે વચને આંજો સંપુરણ
કબજો ગન્યો અયો.
અને હી વચન આંકે નઉં જીવન ડઈ સગેતો.
તેંસે, હંમેશા ઈશ્વરજે વચનકે આઘીન થીઓ.
જો આંઈ ઈનકે માત્ર સુણેમેં જ
સંતોષ મંજોતા ત પંઢ કે છેતર્યોંતા.
જુકો માડુ ઈશ્વરજી વાણી સુણેતો
પણ ઈનકે આચારમેં વજે નતો
સે આરીસેમેં નેરીંઘલ માડુ જેડો આય.
પંઢકે આરીસેમેં નેરેને પોઆ
ઈ હલ્યો વંજોતો અને પંઢ કેળો ડસાજેતો
સે ભૂલી વંજોતો.

પણ ઈશ્વર ચેલીઉં ગાલીઉં જુકો માતર સુણેજ નતો
 પણ કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કરે પારે તો
 ઉનજા મળે જ કમ્મેંમેં ઈશ્વરજો આશીરવાદ ઉતરઘો.
 ઈશ્વરજા વચન ઈ સંપુરણ નિયમ આય.
 જુકો માડુકે મુગત કરીંએતા.
 ઈતરેજ હી ભનેતો.
 જેર કોય માડુ ઈ ઈ ચેંતે કે ઊં ધાર્મિક આય.
 પણ જામ મથે લગામ રખે વગર
 ખરાબ ગાલીઉં ઉચ્ચારેતો
 ઉ પંઢકે છેતરેતો.
 ઉનજે ઘરમજી કીં કિંમત નાય.
 ગરીબ વિધવાઉં અને અનાથ બાલકેંજી જુકો મદદ કરેતો
 ઉનજો જ ઘરમ ઈશ્વરજી નજરમેં સચો આય.

જુકો ખરો ધરમ આચેરે તો સે
 દીન ધુનિયાજી ખરાભ વસ્તુએથી
 પંઢકે ભ્રષ્ટ થેલા ડીંધો ન.
 મુંજા વલા ભાઈબંધ,
 આંઈ પાંજા મહાન પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમેં સરઘા રખોતા.
 માડુએજા પોશાક અને ઘનસે ઉનકે માપીજા મ.

દાખલા તરીકે,
 આંઈ ઈશ્વરજી ભગતી કરેલા ભેરા થીઓતા,
 અને જ માડુ દાખલ થીએતા
 હકડે સુંદર વસ્તર પેરે આય
 અને સોનજી વીંઢી પણ પેરે આય.
 બ્યો ગરીબ આય અને ચીથરેદાલ આય.

જો આંઈ પેલે શાઉકાર માડુકે માન ડીઓતા
અને સર્વોત્તમ આસને બિરાજેજો ચોતા
અને પેલે ગરીબ માડુકે
કીં પણ આસન ન ડયો.

ઉલ્ટો, ઉનકે જમીનતે વિઠેજો ચોં
ત આંઈ માડુએજા વસ્તર અને ઈનીજા ઘનદોલત
ધ્યાનમેં રખીને ઉનસે વર્તન કર્યોતા.
હેજો પ્રકારજો ભેદભાવ જ ખોટો આય.

મુંજા વલા ભાઈબંધ સુણો,
ગરીબ ઈશ્વરમેં વધુ સરઘા રખેંતા અને
ઈશ્વરજા ભની વંઝે તે માટે ઈશ્વર
ગરીબોંકે પસંદ કર્યોં અયો.

ઈનીજો સ્થાન નંઈ ઘુનિયામેં હુઘો.
છતાં આંઈ ગરીબોંકે અપમાન કર્યોતા.
આંઈ ચોકકસ જાણોતા કે શાઉકાર
આં પ્રત્યે માયાળુ નંઈ,
અને આંઈ કી ખોટો ન કર્યાં હોવા તોય પણ
આંકે અદાલતમેં બળજબરીથી
ઘસડી ગની વંઝેતા.

હીજ શાઉકાર ઈશ્વર આંકે ડિનેલા
શુભ નાંજી વિરુદ્ધ જાતજાતઉ
ખરાબ ગાલઉં કરીંએતા
પાંજા પવિતર ગ્રંથેમેં હકડો નિયમ
પાં વાંચીઉંતા.

ઈ જણાયતો,

“બે મથે પંઢ જેતરોજ પ્રેમ રખ.”

ઈશ્વર આંકે હી નિયમ ડિનો આય.

જો આંઈ ઈ પારયો,
 ત આંઈ સચી રીતે વર્તોતા
 પણ આંઈ માડુજા કપડા ક
 ઈનીજા ઘનદોલતકે લક્ષમેં રખી
 ઉનીસે વર્તાવ કર્યો ત આંઈ
 પાપરૂપ વર્તન કર્યોતા
 અને ઈશ્વરજે કાયદે પરમાણે આંકે શિક્ષા થઈ ખપે.
 જો ઈશ્વરજે હકડે કાયદેજો આંઈ ભંગ કર્યોતા
 ત મણીજ કાયદેજો ભંગ કર્યો ભરાભર અંઈ.
 તેંસે જુકો આંઈ કુછો અને કર્યોતા
 તેં વિશયમેં સાવચેત રોં.
 કારણ, ઈશ્વર પંઢજેનિયમશાસતર સે આંજો ન્યાય કરીં ઘા.
 આંઉ ફરીથી ચાંતો,
 બે મથે આ પંઢ જેતરોજ પ્રેમ રખો.
 ઈશ્વરજો હી નિયમ માડુએંકે મુગ્તી ડેતો
 જુકો બે પ્રત્યે દયા વતાઈએં નતા
 ઉની પ્રત્યે ઈશ્વર પણ દયા દર્શાઈઘા ન.
 પણ જુકો બેં પ્રત્યે દયા વતાઈઘા
 ઉનકે ઈશ્વરજી શિક્ષાજો કીં પણ ડર રખેંજી જરૂર નાય.

૭ પ્રેમજો અરથ

શાઉલ કે પાઉલ પણ એમેં અચેતો.

જુને ખ્રિસ્તીએ મથે ઈન કેતરાક પતર
લાખે આયા, તે મંજજે હકડેમેં ઈન પ્રેમ
વિશે લખે આય.

આંઉ ઘણે ભાષાએમેં કુછી સગા,
અરે દેવડૂતજી ભાષા પણ કુછી સગા,
પણ આંઉ જે માડુએ મથે પ્રેમ કરીંઘો ન હોવા,
ત મુંજ બોલી માત્ર ઘોઘાંટ આય.

આંઉ ઘણે ખાસા ભાસણ પણ કરે સગા,
મુંજો ઘણે જ જ્ઞાન હોય અને આંઉ મળે
રહરથ પણ સમજી સગા.

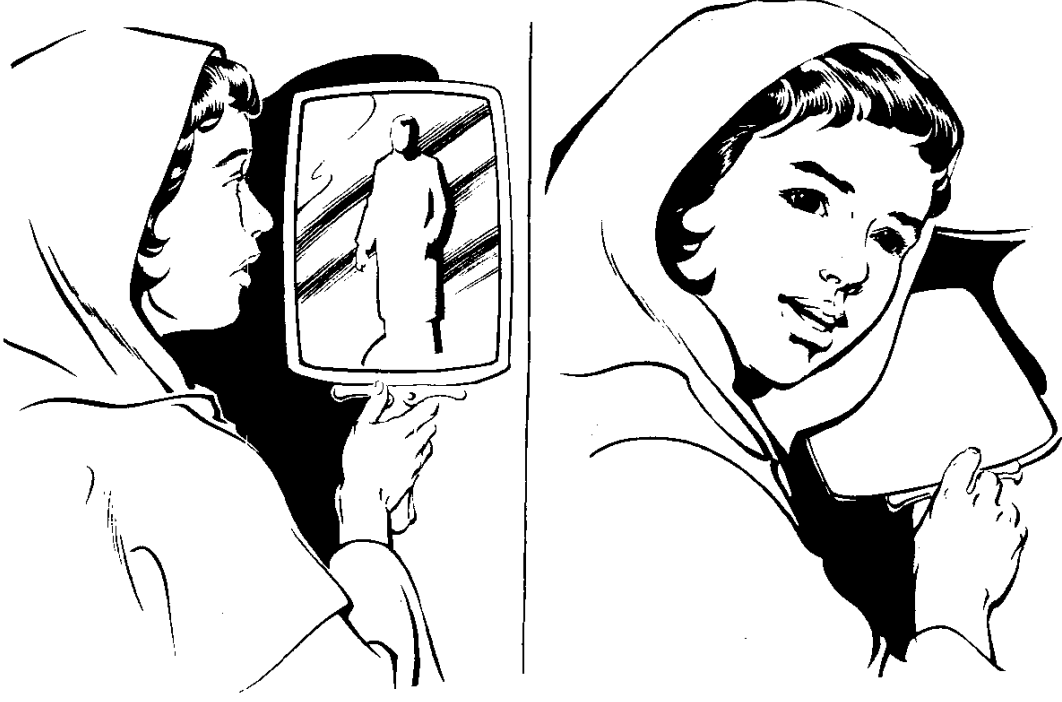
આંઉ ઈશ્વરમેં એતરો મળે વસવાસ રખાં કે.
આંઉ ડુંગરેકે પણ ખસેડે સગા,
પણ જો આંઉ જે મથે પ્રેમ ન કરીંઘો હોવા
ત આંઉ વિસાત વગરજો અંઈયાં.

આંઉ મુ વટે જકી કીં આયસે દાનમેં ડઈ ડીંઆ.
અને એતરો મળે ધારમિક હોવાં કે
મુંજો શરીર અગ્નિમેં હોમે ડીંઆ
પણ જો આંઉ જે મથે પ્રેમ કરીંઘો ન હોવા
ત હી મળે ગાલીઈં મુકે ખાસો માડુ ભનાય સગનીઈં ન.

જુકો માડુ બેં મથે પ્રેમ રખેંતા
 સે ધીરજવાન અને માયાળુ અંઈએ.
 ઈ અદેખાઈ રખઘલ ક અભિમાની નઈ.
 ઈ ખાસી રીતભાત વારો અને વિચારશીલ હોય તો
 ઈ પંઢજી જરૂરીયાતે વિસે વિચારીંઘે પેલા
 બેંજી જરૂરીયાતે વિસે પેલો વિચારેતો.
 ઈ સેલાઈસે ખીજાઈ વંઝે નતો
 અને બેં ઈનજી વિરુદ્ધ કરેલ ભૂંડા કમ કે
 યાઘ રખે નતો.
 જુકો માડુ બેં મથે પ્રેમ રખેતો
 સે બેંકે ખોટો કરીંઘે ડસીને દુઃખી થીએતો.
 પણ જડે ઈ ખાસો કરીએંતા તેર
 પંઢ રાજી થીએતો.
 ઈ બેં મથે પ્રેમ કે જો કડે પણ છડે નતો.
 ઉલ્ટો, ઈ ઉનીમેં વસ્વાસ રખેતો, આશા રખેતો.
 અને ઉની સે ધીરજથી વર્તેતો.
 પ્રેમજો કડે અંત અચે નતો.
 હેવરજો એળા માડુ અંઈસે ખાસાભાષણ કરે બુજેતા.
 પણ ઈ પ્રવચન કરીંઘા અટકી રોંઘા.
 એળા પણ માડુ અંઈ.
 જુકો હેવરજો બઈ ભાષા ઉ બોલી સગેતા.
 પણ થોડે જ સમયમેં ઈ એળો કરે સગઘાન
 એળા પણ અંઈ જુકો એવરજો જજી મળે બોબતો જાણેતા.
 પણ જુકો કીં ઈ જાણેતા સે ભુલાજી વેનીઉ.
 ઈશ્વર પાંકે ઘણે વસ્તુ જાણેલા અને ખાસા પ્રવચન
 કેજી શકિત ડિને આય.
 પણ હી શકિતઉ પાંકે અંપુરણ ભનાઈએં નતીઉં.
 થોડે સમયમેં ઈશ્વર મળે વસ્તુએં સંપુરણ ભનાઈઘા.
 તેર એળો સમય અચીંઘો કે જકી કીં અપુરણતા
 આય તેંજો નાશ થીંઘો.

જડે આંઉ બાલક ઢોસ,
 તેર બાલક બોલે તીં બોલઘો ઢોસ.
 બાલક વિચારેતીં વિચારેઘો ઢોસ.
 બાલકકે લાગણીથીએ તેડી લાગણી અનુભવીઘો ઢોસ.
 પણ ઢારો આંઉ વડો ધ્યોસ અંઘયા.
 તેર આંઉ બાલપણજીઉં રીતુ છડે ડનીઉ અંઘ.

હેવરજો જાણે કે પાંણ આરીસેમેં નેરીઉંતા
 પડછાયો ચોખો નાય.
 પણ એળો સમય અચીંઘો
 જેર પાં મળે સ્પષ્ટ અને
 ચોખે ચોખો નેરે સગઘાસુ.
 ઢાલ હેન ટાણે આંઉ મળે જ જાણાં નતો.
 પણ પોય, ઈશ્વરજી નઈ ઘુનિયામેં
 જં ઈશ્વર મું વિસે મળે જ જાણેતા
 તીં આંઉ મળે જ જાણીઘોસ.
 ટુંકેમેં, ઢી ત્રે વાના હરહંમેશ ટકી રેંતા.
 સરઘા, આશા, અને પ્રેમ,
 ઢીની ત્રીંમેં પ્રેમ મણીંથી વડો આય.
 તેંસે આંકે પ્રેમ વિસે પ્રયત્નશીલ રોણું ખપે.

GOOD NEWS FOR YOU

New Reader Portion Book - 4

Kutchhi

90N 1617/98-99/2M

ISBN N 40 KUTC 200 (Vol IV)

ISBN N 90 KUTC 195 (Set)

Published by:

**The Bible Society of India
206 Mahatma Gandhi Road
Bangalore-560 001**

Panther India Printers Telefax: 3326918 / 3420447